

CESAR

geschreven en verwerkt door
MATTHIJS KLEYN

Deze verhalen verschenen eerder op Famme.nl, met uitzondering van 'Papa', dat verscheen in *Ouders van nu*.

ISBN 978-90-225-6977-1

ISBN 978-94-023-0142-7 (e-book)

NUR 320

Omslagontwerp: Matthijs Kleyn en Pinta Grafische Producties

Fotografie: BMHfoto

Vormgeving binnenwerk: Text & Image, Elp

© 2016 Matthijs Kleyn en Meulenhoff Boekeryj bv, Amsterdam

Het citaat op pagina's 22 en 25 is afkomstig uit het nummer 'Heilige Antonius' van Rowwen Hèze, geschreven door Jack Poels en uitgebracht op het album *Water, lucht en liefde*, 1997.

Het citaat uit 'De macht van de journalist' op pagina III is van Frits van Exter en werd gepubliceerd in *Trouw* op 23 juni 2001.

Het citaat op pagina 125 is afkomstig uit het nummer 'Beautiful Boy (Darling Boy)', geschreven door John Lennon en uitgebracht op het album *Double Fantasy*, 1980.

Het citaat op pagina 125 is afkomstig uit het nummer 'Kleine jongen', geschreven door André Hazes en uitgebracht op het album *Kleine jongen*, 1990.

De citaten op pagina 130 zijn afkomstig uit het nummer 'Engel van mijn hart' van Marco Borsato, geschreven door Ton Dijkman en Ferry van Leeuwen en uitgebracht op het album *Luid en duidelijk*, 2000.

De citaten op pagina 131 zijn afkomstig uit het nummer 'Mooi' van Marco Borsato, geschreven door John Ewbank en Gordon Groothedde en afkomstig van het album *Evenwicht*, 2015.

Het citaat op pagina 162 is afkomstig uit het nummer 'Zomer', uitgebracht als soundtrack voor de animatiefilm *Frozen*, Walt Disney, 2013.

De uitgever heeft getracht alle rechthebbenden te achterhalen. Wie meent rechten te kunnen doen gelden, wordt verzocht contact op te nemen met de uitgeverij.

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

*Close your eyes so you don't fear them
They don't need to see you cry
I can't promise I will heal you
But if you want to I will try*

– Robbie Williams, 'Eternity'

Inhoudsopgave

Zwangerschapstest	9
Echoput	13
Meisje	16
Seks	19
Chromosoom	22
Opname	26
MRI-scan	33
05.00 uur	37
Feest	41
Uitslag	44
Onzin	51
Film	57
Thuis	61
Nacht	66
Pijn	70
Vader	75
Verpleging	80
Klaarwakker	86
Leven	90
Moeder	95
Perspectief	97
Mannenavond	101
Kleuren	104
Papa	107

Misschien 113
Toeval 117
Brandweer 121
Volwassen 126
Mooi 129
Vanzelf 132
Opvoeding 134
Parijs 137
Goedemorgen 140
Tweeling 144
Perfect 149
Jongetje 153
Kerstmis 156
Zomer 159
Fora 163
Zien 166
Schreeuwen 169
Uitroepeteken 172
Mannenweekend 175
Doosje 179
Vaders 183
Kreng 187
Onbesproken 190
Dronken 194
Trucje 197
Leuker 201
Vriendschap 203
Rapport 206
Troep 210
Nadruk 213
Eén 217

Zwangerschapstest

2 jaar een relatie

Het is warm en ochtend, de balkondeuren staan open. Ik hoor de buurman met zijn buurvrouw keuvelen over leuke jongens. Gehurkt zit ik binnen op de bank en hou Bente vast. Ik fluister dat het weekend is, dat de zon schijnt, dat we allemaal leuke dingen kunnen gaan doen vandaag, maar niks helpt. Ze wil de eettafel verven en ik moet de muren doen. Ik zeg dat het september is, dat we nog even naar buiten kunnen, maar daar gaat ze nog harder van huilen. Ze wil dat het huis wordt opgeknapt, dat het klaar wordt gemaakt. Als ik vraag waarvoor, weet ze het niet. Haar gevoel geeft dat gewoon aan. Ik werp een angstige blik naar de balkondeur, de buurman vormt met zijn lippen een woord waar hij geen verstand van kan hebben. Het kan niet zo zijn dat hij het ook vermoedt, maar dat m'n vriendin dat niet doet.

Niet zo lang geleden werd haar spiraaltje verwijderd, het zat er al een paar jaar in. De huisarts meldde dat ze direct vruchtbaar zou zijn.

'De pil ligt klaar bij de apotheek,' zei ze.

'Maar ik wil eigenlijk wel een kindje met je,' antwoordde ik.

Op het moment dat ik het uitsprak, had ik al spijt. Ik ben vijfendertig. Ik sport nooit. Er zijn dagen dat ik niks eet of drink wat vitamines bevat. Al mijn exen hebben kinderen, maar niet één van

die kinderen is van mij. Ik ben dus vast onvruchtbaar en ik geef Bente nu valse hoop. Dat ik nooit kinderen zal krijgen, vind ik eigenlijk prima. Er is crisis, er is terrorisme, er is vrouwenhandel en er is kinderarbeid, er zijn onthoofdingen en er is internet, er zijn likes en haattweets en digitale vrienden die je in het echte leven niet begroet, er is honger en er zijn drugs en er is comazuipen en pvv en pesten op het schoolplein en puistjes en pedo's en ongelukken die in kleine hoekjes zitten. De wereld is best een leuke plek, maar niet als er mensen op wonen. Dat ik kinderloos blijf, is dus het beste wat ik voor de wereld en een kind kan doen. Toch wil ik een kindje met m'n vriendin, omdat ik na jaren nog steeds om haar moet lachen en constant seks met haar wil. Ook als ze zit te huilen omdat ze wil verven.

Buiten wordt m'n naam geroepen, het is de buurvrouw van de buurman.

'Je moet niet naar de Appie, hoor!' krijst ze. 'Daar zijn die krenge

pleurisduur! Ga maar naar de Action, daar kost een zwangerschapstest maar vijftig cent!

M'n vriendin begint te lachen, voor het eerst vandaag. Haar blik verradt dat ze weet wat ik denk omdat ze het zelf ook denkt. Dat alle burens direct meelevend, geeft haar het gevoel dat we er niet alleen voor komen te staan. Ze pakt m'n arm vast en lacht door haar tranen heen. Ik heb nog nooit iemand zien lachen terwijl ze huilt, maar ik heb dan ook nooit eerder iemand bezwangerd.

Bij de wc-deur wacht ik tot Bente klaar is, ik probeer me voor te stellen hoe een vrouw eruitziet als ze op iets probeert te plassen. Ze wil nog steeds niet dat ik erbij ben als ze op de wc zit, terwijl ik er geen enkel probleem mee heb om naast haar m'n broek open te doen voor wat dan ook. Het zal wel zijn doordat ze nog verliefd op me is, dat vertel ik mezelf althans. Maar ik ben ook verliefd op haar, en toch kan ik in haar bijzijn plassen. Misschien test ik stiekem hoeveel ze van me houdt. Als ze bij me blijft na het aanschouwen van het meest dierlijke dat ik kan doen, dan zal ze wel echt heel veel van me houden. Ik hoop dat ik ooit naast haar mag staan als ze plast, dan kan ik haar daarna laten voelen hoe ontzettend gek ik op haar ben.

'Thijs,' hoor ik zacht.

Met een ruk trek ik de wc-deur open.

Steeds doe ik er een nieuwe laag verf op. Heel soms spiek ik naar Bente. De tafel was een half uur geleden al klaar, ze heeft hem wit geverfd. En toch begon ze direct erna opnieuw. Ik kijk naar de plinten en de hoeken, ik kan het niet opbrengen om nog een laag op de muren te smeren. Warme lucht blijft door de balkondeuren het huis in stromen, ik vermoed dat de muren eerder droog zijn dan m'n rug. Als ik de roller in de emmer gooi, lijkt Bente uit haar trance te schieten. Ze kijkt me lang aan, zo lang dat ik er verlegen van word. Het meisje waar ik al verliefd op ben sinds ze zich aan me voorstelde, draagt ineens iets van mij in haar lijf. Ik loop naar haar toe en pak haar bij haar schouders.

'Ja, hè,' zegt ze.

'Ja,' antwoord ik.

Ze drukt haar gezicht tegen mijn borst en lijkt voor het eerst sinds de twee streepjes uit te ademen. Ik wil haar fijndrukken en optillen zoals ik altijd doe, maar ik besef dat dat nu niet meer kan.

Echoput

10 weken zwanger

Met de auto gaan we naar de andere kant van de stad, daar zit het echopunt. Al honderd keer heb ik het woord verkeerd uitgesproken, Bente corrigeert me dan.

‘Een echoput staat in de Efteling, je bevindt je nu in het echte leven. Het is echopunt!’

EchopuNt. EchopuNt. EchopuNt. Check, komt goed!

De lange straat waarin de echoput zich bevindt, kent eenrichtingsverkeer. Precies aan de verkeerde kant rijd ik erin, waardoor we nog tien minuten moeten lopen als ik de auto heb geparkeerd. We gaan dus te laat komen op de allereerste afspraak die met verantwoordelijk ouderschap te maken heeft.

‘Je gaat straks het hartje van je kind horen, kun je dat aan?’ vraagt ze.

‘Tuurlijk. Als je tenminste echt zwanger bent.’

‘Dat ben ik, geloof het nou maar gewoon. Ik heb negen zwangerschapstesten gedaan, allemaal positief. Toen de buurman op de tien-de plaste, was-ie negatief. De testen werken dus, je wordt vader.’

Je wordt vader... ordt vader... ader... der... er... r. We zijn gearriveerd bij de echoput.

Nog voordat we sorry kunnen zeggen omdat we te laat zijn, wordt ons gemeld dat we te laat zijn. We mogen een snoepje pakken en

in de wachtkamer plaatsnemen. Om ons heen hangen folders over kraamzorg, met informatie over borstvoeding, illustraties van tepelkloven en posters van zonnebloemkinderen in bloempotten. We zeggen allebei niks. Naast een thermoskan liggen zakjes Pickwick met aardbeiensmaak. Ineens zit ik weer bij m'n moeder aan de keukentafel. Altijd zat ze klaar met koekjes en zakjes Pickwick met aardbeiensmaak als ik uit school kwam. Zo zal Bente er over een decennium ook bij zitten. M'n vriendin zal dus veranderen in m'n moeder. Of ik, omdat m'n vriendin moet werken. Dan komt er een dienstregeling, zodat we beurtelings kunnen veranderen in m'n moeder. Want er moet geld verdiend worden, anders kunnen we z'n school niet betalen. Op m'n telefoon check ik m'n banksaldo. Ik heb geen idee of het genoeg is voor schoolgeld.

We worden binnengeropen. Een vrouw die boos lijkt, zegt tegen Bente dat ze moet gaan liggen. Ik mag ernaast zitten. Als een lul die toekijkt en er verder niet toe doet. Ze spuit blauw spul op de veel te sexy buik van m'n vriendin en smeert het uit met een dikke dildo. Op een groot scherm zie ik ineens een figuurtje. Een tekenfilmfiguurtje. Precies tegelijkertijd pakken m'n vriendin en ik elkaar vast. Het tekenfilmfiguurtje trapt in het rond met heel dunne been-tjes. Ik zie een rond voorhoofd en een heel klein neusje. Ik hoop zo voor dit kindje dat het de neus van m'n vriendin heeft, vooral als het een meisje is. Niet die enorme unit van mij; het is al erg genoeg dat er later niemand thuis is na school, dus bespaar dit kind alsje-blijft de gêne van een grote neus.

'Het is een jongetje!' zegt Bente. 'Ik zie een flubbetje tussen zijn benen!'

'Alle embryo's hebben een flubbetje tussen hun benen,' zegt de echojuf, 'bij jongetjes staat het flubbetje omhoog, deze wijst overduidelijk naar beneden.'

Ineens vult een hartslag de ruimte.

'Mogen we haar hartslag horen?' vraagt Bente.

Ik schrik. Het was m'n eigen hartslag die ik hoorde. Het is een meisje. We krijgen een meisje... een meisje... meisje... eiseje.

Meisje

14 weken zwanger

Aan een muur hangen de echofoto's van onze dochter, naast een stoel zodat ik elke dag naar haar kan kijken. In Bentes navel fluister ik meisjesnamen, maar de baby reageert nergens op. Bente wil onze dochter Lua noemen, dat vindt ze stoer en zacht tegelijk. In mijn oren klinkt het als iets wat Al Pacino uitbraakt, dus ik moet er nog aan wennen. Op Pinterest zoekt ze naar meisjes waar onze dochter op kan gaan lijken, ik verdiep me op Netflix in de tekenfilms die ik met haar wil zien.

'Straks heb ik twee vrouwen,' zeg ik. 'Ik heb jou gekloond.'

'Wacht nou maar af tot de volgende echo, misschien zegt zo'n flubbertje niet alles.'

'Tuurlijk wel! We krijgen een mini-Bente!'

Als ik de volgende dag vanuit m'n werk naar huis loop, koop ik in een vintage kinderwinkel een rood gebreid jurkje. Bente hangt het aan een haakje op de plek waar de commode komt te staan.

'Jullie kind is perfect,' zegt dokter Papa. 'Mooi op de curve, prachtige ruggenwervel en ontzettend actief!'

We zijn in een achterbuurt van Amsterdam waar je bij veertien weken zwangerschap een pret-echo kan doen en het geslacht ook al wordt verklapt. Dat is zes weken eerder dan gebruikelijk, dus ik heb het gevoel dat ik als eerste ter wereld een film mag zien die nog

lang niet in de bioscopen draait. In de hoek van de halfdonkere kamer staat een pinautomaat waar ik straks moet afrekenen, het is het enige wat me bekend voorkomt uit het normale leven.

‘Is dokter Papa uw echte naam of een soort artiestennaam?’ vraag ik.

‘Echte naam,’ antwoordt hij zonder me aan te kijken.

‘Dat is toch een hele rare naam bij zo’n beroep?’ fluister ik in Bentes oor.

‘Let nou gewoon op!’ sist ze terug.

‘Tien vingertjes, tien teentjes,’ gaat dokter Papa door, ‘geen hazenlip, geen waterhoofd, ontzettend grote ballen.’

Ik sta op uit m’n stoel en ga gelijk weer zitten.

‘Kijk, hij is aan het plassen! Zie die straal!’ roept dokter Papa.

Ik volg de straal op de monitor, aan het begin ervan zit een pie-mel.

Met een ruk draai ik m’n hoofd naar Bente toe. Ze bijt op haar onderlip en kijkt me verontschuldigend aan.

‘Nee, nee!’ roep ik tegen dokter Papa. ‘Het is een meisje, op de vorige echo was het nog een meisje! Ze heet Lua, we gaan haar Lua noemen!’

‘Lua? Leuke naam!’ zegt dokter Papa.

‘Ja toch?’ zegt Bente blij, waarna ze me aankijkt met het besef dat Lua nooit heeft bestaan.

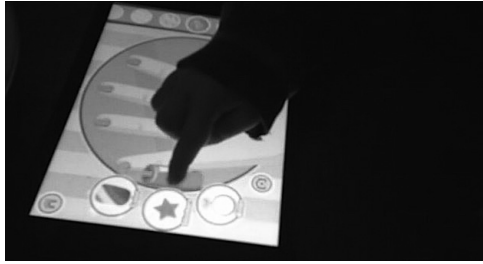
Op m’n balkon staar ik voor me uit. Ik ben van m’n dochter gaan houden op die echofoto’s, ik zag haar gezichtje voor me als ik zou voorlezen uit prinsessenboekjes. Maar ze is er niet meer, haar plek is ingenomen door een jongen die ik niet ken. Daar moet ik voetbal mee gaan kijken, boomhutten bouwen, hij zal me uitlachen en voor-doen hoe je een fietsband moet plakken.

’s Avonds lopen we bij de zus van Bente binnen.

‘Gaat het wel?’ vraagt de zus.

‘Hij is wat in de war,’ zegt Bente.

Ik voel dat ik moet huilen, maar ik weet dat dat belachelijk is.

Het dochtertje van de zus gaat bij Bente op schoot zitten met een prinsessenjurk aan. Het zoontje van twee rent op me af, hij heeft blond haar tot op z'n schouders. Hij pakt m'n oren beet en geeft me kusjes op m'n mond.

'Hoe gaat het?' vraag ik aan 'm.

'Goed! Kom je kijken wat ik heb gemaakt?'

Hij pakt m'n hand en brengt me naar een iPad. Ik zie vijf vingers op het scherm, met z'n wijsvinger sleept hij er een penseeltje naartoe.

'Wat is dit?' vraag ik aan 'm.

'Nagels lakken! Doe je mee?'

Seks

25 weken zwanger

Elke dag lijkt Bentes buik dikker te worden, elke dag komen er op m'n telefoon updates binnen van mamawebsites. Ze vertellen hoe groot het kindje in m'n buik vandaag is, dat het heel normaal is dat ik repen chocola naar binnen wil schuiven en dat ik gewoon van seks mag genieten. Steeds roep ik naar Bente dat ze van m'n telefoon af moet blijven, maar na het laatste bericht zeg ik er niks meer van. Het vertelt me wat ik lekker vind in bed en in welke positie ik me moet manoeuvreren als m'n man zin in me heeft. Zelf kan Bente zich dat niet voorstellen, dat ik zin in haar heb terwijl ze zich een koe voelt, maar ik kan het niet helpen. Die zwangere buik is als Viagra voor me, al ben ik me ervan bewust dat dat per-vers is.

Volgens m'n vrijgevochten schoonmoeder is het heel normaal dat zwangerschap sexy wordt bevonden, ze heeft ooit iets gelezen over een vrouw die heel succesvol is in de zwangerschapsporno. Dat bestaat echt. Er zijn al veertien kinderen van die vrouw afgenomen, omdat ze zich constant laat bezwangeren om films te blijven maken. Van een collega hoor ik dat hij sinds de geboorte van z'n dochter een nieuwe fetisj heeft: telkens als hij een zwangere vrouw ziet, wordt hij gruisig. Daar herken ik me totaal niet in, ik wil alleen seks met m'n eigen vriendin. Elke dag, elke nacht, overal, telkens weer.

Het is niet zozeer de buik die ik sexy vind, het is het idee dat ze mijn DNA in zich draagt. Als ik naast haar loop op straat, kan iedereen zien dat ik seks met haar heb gehad. Het zal met territoriumdrift te maken hebben. Daardoor doe en zeg ik alles om haar het bed in te krijgen:

‘Liefje, we zijn samen zwanger! Jij en ik, ik en jij, we zijn een team!’

‘Gatver,’ antwoordt ze dan, ‘doe niet zo zichtig. Ik ben zwanger, niet jij!’

‘Maar ik doe alles voor je, alles doe ik voor jou!’

Na een ferme tik tegen m’n erectie valt ze in slaap, maar de volgende dag weet ze alles nog.

Zit je lekker zwanger te zijn in de kroeg? sms’t ze vanaf de bank.

Papa heeft hard gewerkt vandaag, stuur ik terug, *papa heeft een bier-tje verdiend.*

Ik ga nooit over m’n nek na alcohol, maar die avond wel. Vanwege de seniele teksten die ik al maanden uitkraam, er is blijkbaar een café voor nodig om het in te zien. Als Bente me de volgende ochtend wakker maakt, denk ik dat ze boos op me is omdat ik het te laat heb gemaakt aan de bar. Ze zegt dat dat niet zo is, maar dat ik wel uit bed moet komen nu. We worden in het ziekenhuis verwacht, er is iets gekks gezien op een echo, ze zegt dat ze bang is. Ik pak haar vast.

‘Het komt wel goed,’ zeg ik. ‘Er is heus niks aan de hand.’
Voor het eerst krijg ik geen zin in seks tijdens een knuffel. M’n
instinct zegt blijkbaar dat er toch iets mis is.